

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic couple embracing on a bed. The man, shirtless and wearing a chain necklace, is leaning over the woman, who is wearing a white shirt. They are both smiling and looking at each other. The background is a soft-focus view of a window with blinds.

DANI ELIAS

Valentine's
REBELLION

A FOURTEEN SHADES OF RED NOVELLA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

valentine'in isyani

DANI ELIAS

Telif Hakkı© 2023 yazan Dani Elias

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya aktarılamaz. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir internet sitesine konulması ya da başka herhangi bir yolla dağıtılması yasal değildir. Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. İçinde tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

© Telif Hakkı Dani Elias. Tüm Hakları Saklıdır. Telif

Hakkı www.ProtectMyWork.com , ile

korunmaktadırReferans Numarası: 19472221223S036

Editör: Sofia Artola Diaz

✿ Vellum ile hazırlandı

***tüm aşk isyancılarına. Dünyanın kaderinizi belirlemesine izin
vermeyin.***

İçindekiler

İçerik Uyarısı

1. Plana dikkat edin
2. Araf'a hoş geldiniz. -
3. Henry Sally ile tanıştığında
4. Kötü yalancı, düşünsene.
5. Sally'ye ölüm, çok yaşa Cooper.
6. Kömür Gölü'ne değil... 'a hoş geldiniz Epilog- Kıkırdamalar ve Kahkahalar 2.0

Teşekkür ederim
Kırmızının On Dört
Tonu Dani Elias'tan
daha fazlası

İçerik uyarisi

Sevgilinin İsyanı, cinsel içerikli sahneler içeren çağdaş bir aşk romanıdır. Kapalı kapılar ardında geçen bir hikaye değildir. Bu kitap ayrıca şunları içerir:

- Sert dil

Eğer bunlardan herhangi biri sizi tetikliyorsa, lütfen bu kitabın sizin için uygun olup olmadığına karar verin.

Son olarak, kitaplar İngiltere'nin kuzeyinde geçiyor ve baştan sona İngiliz yazım kullanılıyor. Bu da çoğu zaman "Z" beklediğiniz yerde "S" bulacağınız anlamına geliyor. Ve kışımızda fazladan bir Rrrrr var ;-).

BÖLÜM 1

plana dikkat edin

"M tren ile platform arasındaki boşluğu doldurur." Bu yaklaşık olarak ve yirmi milyonuncu zaman I var duydum o son on dakika içinde. Tamam, bu biraz abartı oldu ama sabrım tükeniyor. Şimdiye kadar Heathrow havaalanında pahalı çikolata ve su alıyor olmalıydım ve hala Pic- cadilly hattında olmamalıydım.

Buzul hızında kapılar kapanır ve tüp hareket eder. Beşinci terminale kadar iki durak daha var. Coop beni öldürecek, gerçi şimdiye kadar her şeye geç kaldığımı bilmesi gerekirdi.

On beş yıl önce tanıştığımızda, bir iş görüşmesine geç kalmıştım; onun şirketinde, onun da panelde olduğu bir görüşmeye. Söylemeye gerek yok, işi alamadım ve bunun tek nedeni geç kalmam değildi.

Coop'un iş ortağı bana güçlü yönlerimin neler olduğunu sordu ve ben de "Kıkırdamalar ve kahkahalar" diye cevap verdim. Ne diyebilirim ki? Panikledim.

Aslında on beş yıl önce ben en basit inter- view sorusunu bile doğru cevaplayamayan bir yönetici asistanıyken Coop'un bir start-up şirketinin ortağı olması oldukça sinir bozucu. Daha farklı olamazdık. Yine de, mülakat felaketinden birkaç hafta sonra Starbucks'ta ona rastladığımda, son derece hoş bir sohbet gerçekleştirdik. Sevgililer Günü'nden bir gün önceydi ve o aptal güne duyduğumuz ortak nefret üzerine bağ kurduk. Ve bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi arkadaşlığın başlangıcıydı.

Coop iş söz konusu olduğunda acımasızdır (ona sürekli sakın olmasını söylüyorum) ve kadınları pervaneler gibi kendine çeken bir erkek . Ama aynı zamanda en nazik ve en arab-

Tanıdığım en iyi insan. Ona ihtiyacım olduğunda, benim yanımda olmak için her şeyi bırakırdı (bu son aşkının yatağını terk etmek anlamına gelse bile).

Onun aksine, ben tam bir karmaşayım. Kırk iki yaşındayım ve hâlâ ucuz bir süpermarket zincirinde mağaza sorumlusu olarak çalışıyorum. Ve aşk hayatıma hiç girmeyeyim. Yumurtanın son kullanma tarihinden daha uzun süren bir ilişkim olmadı henüz. Görünüşe göre, ilgimi çeken tek insanlar sıkıcı erkekler ya da tuhaf tipler. Yani süper tuhaflar. İlişki anlayışı bütün gün bilgisayar oyunu oynamak, benim ona yemek servisi yapmam ve canı istediğinde oyunu durmuşken hızlıca sevişmek olan bir adamla çıktım. Oh, bir de o gün yediğim her şeyi ona anlatmamı isteyen ve sonra benim için kalorileri hesaplayan ve kalori alımımı azaltmak için alternatifler öneren bir dangalakla çıktım. Coop bunu öğrendiğinde o adamı neredeyse yumrukluyordu.

Yani, belki biraz kilo vermeliyim (yani, kesinlikle Eğer bir gün on iki beden kot pantolona sığmak istersem, yine gardırobumda ilham kaynağı olarak saklıyorum). Ama kıvrımlarımla kendimi beğeniyorum. Coop kıvrımlı kızlarla çıkmaktan çekinmiyor gibi görünüyor, o halde kız arkadaşlarını yumuşak seven başka erkekler de olmalı. Dürüst olmak gerekirse, Coop herkesle çıkıyor gibi görünüyor; kısa, uzun, zayıf, kabarık, sarışın, kızıl, yaşlı ve genç. Onun tipinin ne olduğunu henüz çözemedim. Bir tipi olduğunda ısrar ediyor ama bana ne olduğunu söylemiyor.

"Burası Heathrow Terminal 1, 2 ve 3. Bu, Heathrow Terminal 5'e giden Piccadilly hattı treni. Kapanan kapılardan uzak durun." Nihayet! Bir sonraki durak benimki. Oradan itibaren rüzgar gibi koşmam gerekecek çünkü trenim neredeyse bir saat boyunca London Bridge istasyonunun dışında bekletildiği için neredeyse kırk dakika geç kaldım. Lanet sinyalizasyon sorunları.

Devasa valizim bir ton ağırlığında gibi görünüyor. Kanada'ya sadece bir haftalığına gidiyoruz ama yılın bu zamanlarında havanın çok soğuk olduğunu duydum ve gerekirse kat kat giyinebileceğim kadar kıyafet getirmek istedim. Ve bazı kitaplar. Ve en sevdiğim vibratörümü. Ve Henry, benim or-opedik yastığım. Beni yargılamayın! Hepimizin hayatında bir Henry'ye ihtiyacı var ve eğer bu gerçek bir Henry olamayacaksa (kimi kastettiğimi biliyorsunuz, değil mi? Göğsünde büyük bir S harfi taşıyor. Evet, o), en azından onun yerine geçecek bir Henry. Ben en iyi Henry'ye sarılıp uyurum - yastığa, aktöre değil.

Durağımda kapılar açıldığında bavulu arabadan indiriyorum. İçinde birkaç kitap daha olan sırt çantam omuzlarıma baskı yapıyor ve zorlanmamı artırıyor. Bir iş kadını per-

bana yargılayıcı bir bakış atıyor. Küçük, süslü bavuluyla yargılaması çok kolay. Bana baktığında ne gördüğünü ancak hayal edebilirim.

Muhtemelen sarı saçlarım her yöne doğru uzanıyor - soğuk hava böyle yapıyor. Açık montumun yarısı sırt çantamın omuz askısına sıkışmış. Ve üzerinde "Kırk yeni Yirmidir" yazan siyah tişörtümde daha önce yediğim sosisli kalan küçük bir leke var.

Bana sorarsanız bu alıntı çok saçma ama Coop bana son doğum günümde bu tişörtü verdi ve çok rahat.

İki tür uçak yolcusu olduğuna kesinlikle inanıyorum. Bir izlenim bırakmak ve dergilerin kapağında gördüğünüz süslü jetsetter'lar gibi görünmek isteyenler ve rahat olmak isteyip sonunda pasaklı gibi görünenler. Ben ikincisiyim.

Düşünüyorum da, üçüncü bir tip daha var. Coop o tip. Rahat giyiniyor ama yine de bir ro- mans kitabının kapağından fırlamış gibi görünüyor. Bir seksen dört boyundaki kaslı rugby vücudu ve çikolata rengi kahverengi gözleriyle kitap kapakları için yaratıldığı kesin. Buna arsız sırtışı ve dövmeleri, düzgünce kesilmiş sakalı ve koyu renk saçları da eklenince... işte o çok seksi.

"Hareket edebilir misin?" diye homurdanıyor huysuz bir iş adamı. *Hemen , seni !* Oyster kartımı okutuyorum. Bir şey yok. Tekrar okutuyorum ama kapı hala açılmıyor ve beni istasyondan dışarı çıkarmıyor.

Takım elbiseli otuzbirci yüksek sesle "Ah, Tanrı aşkına," diyor.

"Bilerek yapmadım!" diye cevap vermem gerekiyor. Bunun yerine, "Üzgünüm!" diye mırıldanıyorum ve kartımı üç kez daha okuttuktan sonra nihayet bana acıyan ve geçmeme izin veren istasyon görevlisine doğru koşuyorum.

Benim dünyamda koşu sayılan ama herkesin oldukça hızlı bir yürüyüş olarak kabul edeceği bir tempoyla yola çıkıyorum. Sol elimle sağ omzumdaki sırt çantası askısına tutunuyorum. Bu şekilde kızları belli etmeden tutabiliyorum. Hey, ben bir E cup'ım; bu şeyler koşmak için yapılmadı.

Gidiş salonuna vardığımda nefes nefese kalmıştım ve saçlarım akan ter yüzünden alnıma yapışmıştı. Bir kısmını elimin tersiyle siliyorum ve nemden kurtulmak için pantolonuma sürüyorum.

Tam tuvalete gidip saçlarımı el kurutma makinesinin altında kurutmayı düşünürken, Coop'la buluşmayı planladığım kafeyi görüyorum. Yanında küçük bir bavulla gelişigüzel duvara yaslanmış, kahvesini yudumluyor ve sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi cep telefonunda geziniyor.

"Pardon, pardon, lanet trenler!" Yaklaşırken bağıriyorum. Bize en yakın masada oturan yaşlı kadın bana pis bir bakış atıyor. Görünüşe göre bugün tüm dünyayı kızdırıyorum.

"Ve ben de şaşırmalıyım çünkü..." Coop kıkırdıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. Pahalı bir kolonya sürüyor. Bu kokuya bayılıyorum.

"Zamanında gelmeye çalıştım, izcinin onuru. Fazladan erken çıktım," yeminini taklit etmek için parmaklarımı kaldırıyorum.

"Yine de dünya size karşı komplo kurdu. Elizabeth Marsh, dünyanın kötülüklerine karşı verdiği günlük savaşları kaybeden trajik kahraman," diye dramatik bir şekilde haykırıyor.

"Kapa , Cooper Roger McKenzie... üçüncü mü yoksa on altıncı mı?" Sosyetik yetiştirilme tarzıyla dalga geçmemden nefret ediyor.

"Uh, kaç yaşındasın? On mu? Hayır, geçen hafta pastanın üzerinde kırk bir mum vardı, değil mi?" Beni yanımdan çimdikleyerek sıçramama ve gıcırdamama neden oldu. Bana kocaman bir pasta aldı ve üzerine kırk bir tane mum koydu. Pasta yanıyor gibi görünüyordu.

"Neden burada duruyoruz? Check-in için geç kaldık! Güvenlikten geçtikten sonra yiyecek bir şeyler almam lazım." Yeterli atıştırılmalık ve iyi bir sandviç olmadan uzun bir uçak yolculuğuna çıkmaya niyetim yok.

"Dur , Lizzie. Biletlerimizi business class olarak değiştirdim."

"Ne? Neden?" Bana para saçmasından nefret ediyorum. Bunu karşılayabileceğini biliyorum ama arkadaşlığımızın paraya dayalı olmasını istemiyorum.

"Çünkü Kanada'nın dondurucu soğuşunda, hiçliğin ortasındaki Allah'ın unuttuğu küçük bir köyde yedi gün kalacaksam, en azından oraya rahat bir yolculuk yapmak isterim. Bana Sevgililer Günü'nden neden Karayipler'e bir seyahatle kaçamadığımızı tekrar söyler misin?"

"Delirdin mi sen? Orası çiftlerin gittiği yer. Orada Sevgililer Günü aşırı yüklemesi olacak. Hayır. Hayır. Karlı Kanada'da kimsenin adını bile duymadığı bir yer. Olunması gereken yer orası. Güven bana."

Jamie's Lodge adında bir otelde yer ayırttım ve otel sahibine e-posta göndererek kalpleri fethetmeyi planlamadıklarından emin oldum.

nanza. Özel bir düğün yapılacağı konusunda teminat aldım ve hepsi bu kadar.

Kasabayı nasıl bulduğumu bile tam olarak hatırlamıyorum. Sanırım bir kitapta okumuştum. Ama Coal's Lake ismi aklıma gelince Google'da arattım. Kanada'nın Alberta kırsalında. Resimler çarpıcı görünüyordu; turizm kurulunun web sitesi azdı, bunu iyiye işaret olarak aldım. Turistin olmadığı yerde, bu korkunç günde kasabayı pembeye boyayan kaçık bir pazarlama ekibi de olmayacaktır.

Oraya ulaşmak biraz kabus gibi çünkü tabii ki böyle küçük bir yerde havaalanı yok, bu yüzden Calgary'ye uçmamız ve ardından kiralık bir araba kiralamamız gerekiyor. Ama her şeye değecek; bunu biliyorum. Bu sahte tatile katılmayı reddediyorum ve Coal's Lake benim sığınağım olacak. Sevgililer Günü isyanı başlasın.

BÖLÜM 2

es4coms BO 4wgabæ,

Ben Sevgililer Günü'nün olmadığı bir yere gitme planını savunurken Lizzie'nin gözlerindeki ateşi görebiliyorum. Ben . Ona böyle bir yerin var olmadığını söyleyecek yüreğe sahip olmak. Sevgililer Günü, herhangi bir işletme sahibinin görmezden gelemeyeceği kadar cazip bir pazarlama aracıdır. Bir keresinde Sevgililer Günü fırsatları sunan bir lastik şirketi görmüştüm ve bu biraz fazlaydı; bunun sevgilisi için harika bir hediye olduğunu düşünen cahil adama acıyorum.

Ayrıca ona Sevgililer Günü'nü aslında önemsemediğimi söyleyecek yüreğim de yok. Bu konuda deli değilim, ama beni gerçekten rahatsız da etmiyor. Eğer çıktığım bir kadın benimle kutlamak isterse, ona seve seve bir gül ya da pahalı çikolatalardan veririm. Biraz aptalca ama flörtümü mutlu edecekse neden olmasın? Ancak bir noktada Lizzie' katılıyorum; sevdiğim kişiye benim için ne kadar önemli olduğunu göstermek için yılın özel bir gününe ihtiyacım yok. Açıkçası, bana izin verseydi ona her gün gösterirdim.

Ve o derken Lizzie'yi kastediyorum. Evet, en iyi arkadaşıma deliler gibi aşığım. Onun bundan haberi var mı? Hayır, bilmiyor. Nedense tanıştığımız ilk gün beni arkadaşlık çekmecesine koydu ve ben hiç çıkamadım. Son on iki yıldır ya da daha fazla bir süredir, ona nasıl hissettiğimi söyleyebileceğimi düşünme döngüsü içindeyim, ancak o beni bu şekilde görmediğini açıkça ortaya koyuyor. Ben de dışarı çıkıyorum ve bana bir şekilde onu hatırlatan bir kadın buluyorum. İster baştan çıkarıcı bir figür, ister saçlar, ister sırtı, isterse o çılgın zihniyet, tutku ya da başka bir şey olsun, her zaman beni Lizzie'ye geri götüren bir şey vardır. Sonunda ne yaptığımı anladığımda, randevumu terk ediyorum ve Lizzie'nin sonunda kalbini bana açmasını ummaya geri dönüyorum.

Beni delirtiyor mu? Elbette. Hayatıma devam edebilmek için onun hayatımın bir parçası olmamasını mı tercih ederdim? Kesinlikle istemezdim.

Kendi kişisel arafıma hoş geldiniz.

"Paranı benim için harcamandan hoşlanmadığımı biliyorsun," diye itiraz ediyor. Muhtemelen tanıdığım kadınlar arasında onun için para harcamamı istemeyen tek kadın o. Hâlâ yemek faturalarımızı bölüşmemiz ya da kahve parasını sırayla ödememiz konusunda ısrar ediyor. Arkadaşım onun bir yılda kazandığı kadarını bir günde kazanıyor ama yine de her şeyde Hollandalılara gitmek istiyor. Bir katır kadar inatçı olduğundan bahsetmiş miydim?

"Biliyorum, biliyorum. Ama birkaç bin pound uğruna on saat boyunca ekonomi sınıfında oturmayacağım."

Canavar gibi bavulunu business class check-in masasına doğru iterken omzunun üzerinden "Züppe," diye bağırıyor. Artık onunla bavulları hakkında tartışmıyorum. Bavuluna her zaman çok fazla şey koyuyor ve yolculuk için aldığı ama giyemeyecek kadar güvensiz hissettiği yepyeni kıyafetler yerine hep aynı üç kıyafeti giyiyor. Ona minimalist bavul hazırlamayı öğretmeye çalıştım ve neredeyse kavga ediyorduk. Bir daha o yola girmeyeceğim.

Muhtemelen o çantada Henry de vardır. Bir yastığı ya da kanlı bir aktörü kıskanabileceğimi hiç bilmiyordum, ta ki o yastığa Henry adını vermesinin ardındaki mantığı açıklayana kadar. Kıskançlığım o kadar ileri gitti ki ona yalan söyledim. Bir yıl önce büyük bir yardım galasına katıldım ve söz konusu aktörün orada olacağını öğrendiğinde, onu da getirmem için bana yalvardı. Ona sadece bir biletim olduğunu söyledim. Ne diyebilirim ki, ben bencil bir pisliğim. Yani, ona hak ettiği gibi davranmayan serserilerle çıkması yeterince kötü. Ama onu Hollywood'dan bir budalaya yaltaklanırken görmek? Hayır, bunu yapamazdım. O yüzden yalan söyledim. Arkadaşlığımızda doğruyu söylemediğim tek zaman buydu, Sevgililer Günü olayı ve ona aşık olduğum dışında. Ama hepsi bu.

Business class check-in masalarının önünden geçerken normalden daha fazla insanın kuyrukta olduğunu fark ettim. Normalde önümde en fazla dört ya da beş kişi olurdu ama bugün en az yirmi kişilik bir sıra var.

Lizzie, "Harika, eğer beklersek iş salonuna gidemeyiz," diye homurdanıyor ve bu da beni gülümsetiyor. Benim küçük Scrooge'um. Sloganı "Eğer parasını ödediysen, iyi şekilde değerlendir." Onu tanıyorum,

Salonda parasının karşılığını emin olacak, çünkü ne de olsa "parasını biz ödedik".

"Sıradaki lütfen." Genç British Airways çalışanı sonunda bizi masasına doğru yönlendirdi.

"Merhaba, Calgary'ye uçuyoruz," diye duyurdu Lizzie sesinde heyecanla.

"Pekâlâ, para iadesi mi istiyorsunuz yoksa size yeniden rezervasyon yapabileceğim bir sonraki uçuşun ne zaman olduğunu kontrol etmemi ister misiniz?" diye soruyor, biz daha pasaportlarımızı tezgâha koymaya vakit bulamadan.

"Pardon?" Lizzie cevap verir.

"Para iadesi mi yoksa yeniden rezervasyon mu?" diye tekrar soruyor ve bize gözlerine ulaşmayan kibar bir gülümseme veriyor. Aslında oldukça stresli görünüyor.

"Bir yanlış anlaşılma var, Calgary'ye olan uçuşumuz için check-in yaptırmaya geldik," diye açıklıyorum.

"Üzgünüm efendim, ama kar..."

Lizzie, "Kanada'da kara alışkınlardır herhalde," diye kıkırdıyor.

"Kanada, evet. Ama İngiltere değil." Yerden tavana kadar uzanan Pencere. Kar taneleri havada hafifçe süzülüyor ama yerde neredeyse hiç toz yok.

"Bana bu kadarcık karın uçuşumuzu iptal etmek için yeterli olduğunu mu söylüyorsun?" İş sesimle cevap verdiğimi duyuyorum. Lizzie ya da ailemle konuşurken kullandığımdan daha sert ve soğuk.

"Efendim, uçuşunuz bir buçuk saat sonra. Önümüzdeki yirmi dakika içinde yoğun kar yağışı bekliyoruz, bu da uçuşlar arasındaki süreyi artırmamız gerektiği anlamına geliyor ve sonuç olarak daha az popüler destinasyonlara uçuşları iptal ediyoruz."

Lizzie bavuluna yaslanır, hayal kırıklığı yüzünden .

"Bize Kanada'ya başka bir uçuş ayarlayabilir misiniz ve oradan da iç hat uçuşu yapabilir miyiz?" Soruyorum ve sabırlı olmaya çalışıyorum çünkü bu adamın suçu değil.

"Üzgünüm efendim, sizi gideceğiniz yere yakın bir uçağa en erken yarın öğleden sonra bindirebilirim," diye anons etti.

"Siktir," diye tıslıyor Lizzie ve birkaç adım uzaklaşıyor.

"Tamam, başka bir seçeneğimiz yok," diye . *Bu onun suçu değil, onun suçu değil.* "Ama ikimiz de hava limanından çok uzakta yaşıyoruz, eve gidip yarın buraya dönmek için, özellikle de kar yağarsa. Bize tazminat ve bir otel odası vermek zorundasınız." Kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum. Haklı olduğumu bilmesine rağmen

klavyesine dokunmadan önce bir süre düşünüyor. Birkaç dakika sonra bana çılgın miktarda uçuş mili ve bazı yemek kuponları teklif ediyor.

"Anlaşmalı otellerimizin çoğu dolu..." Bana kararsız bir şekilde bakıyor ve ben kaşımı kaldırınca dikkatini tekrar bilgisayarına veriyor. "Sizi anlaşmalı olduğumuz bir pansiyona yerleştirebilirim."

"Tamam, oraya nasıl gideceğiz?" Sertçe sordum.

"İşte birkaç taksi kuponu. B&B taksiyle sadece beş dakika uzaklıkta," diyerek beni rahatlatıyor ve gitmem için her şeyi yapacağını yüzünden okuyabiliyorum. Onun için biraz üzülüyorum ama bize kalacak bir yer bulmanın onun işi olduğunu da biliyorum.

"Teşekkür ederim." Bir bankta oturan Lizzie'ye katılmadan önce kuponları ve yeni uçak biletlerimizi alıyorum.

Yanına oturduğumda "Paranı geri aldın mı?" soruyor.

"Hayır, bu gece için bir pansiyonda oda ve yarın için yeni bir uçuş." Uçak biletlerini tutuyorum.

"Hâlâ gitmek istiyor musun? Çok uzun bir yol ve oraya varana kadar bir günden fazla zaman kaybetmiş olacağız."

"Kimin umurunda? Bunu en iyi şekilde değerlendireceğiz." Ona kocaman bir sırtış attım. "Tamam, eğer eminsen," diye yanıtlıyor biraz daha hevesle. "Kesinlikle! Hadi ..." B&B'nin olduğu küçük karta bakıyorum.

isim karalanmış. "... Venüs Garden Inn."

Lizzie homurdanır. "Kulağa genelev gibi geliyor. Basit bir Travelodge bir seçenek değil miydi?"

"Diğer her şeyin dolu olduğunu söyledi," diyerek omuz silktim ve bavulunu tuttum.

"Yapma, yapabilirim-"

"Biliyorum yapabilirsin, ama ben de yapabilirim. Benim küçük çantamı al, ben de senin kitaplarını ve Henry'i taşıyayım," diye kıkırdıyorum.

"Beni çok iyi tanıyorsun." Beni işaret ederek taksi durağına doğru ilerledi ve bana güzel kıçının güzel bir görüntüsünü sundu.

(Şoför ilginç görünümlü bir binanın önünde aniden durur. İlk başta, diğer Gürcü binalarından çok farklı görünmüyor.

Sokaktaki evler, ama yakından incelediğimde birkaç tuhaf şey fark ediyorum, örneğin her yerde kalpler var. Siyah metal çit

kalp şeklinde sonlanan kıvrımlara ve dönüşlere sahiptir. Ön kapının yanında bir bahçe bankı var ve üzerinde kalp şeklinde ahşap bir çerçeve var.

Lizzie kaşlarını çatıyor. Aşk-meşk mevsiminden kaçmak için çok fazla, ama bunu yüksek sesle söylemenin daha iyi olduğunu biliyorum. Taksi şoförü çantalarımızı kaldırıma bırakıyor. Kar şu anda yoğun bir şekilde yağıyor ve kısa yolculukta bize birkaç kez söylediği gibi eve gitmeye hevesli. Burada, İngiltere'nin güneyinde çok sık kar görmüyoruz ve bu yüzden en küçük bir sağanak hayal bile edemeyeceğiniz çılgın trafik sorunlarına neden olabiliyor.

Elli poundluk bir banknot uzattım. Ona bakıp başını sallıyor ama ben ısrar ediyorum.

"Bizi buraya getirdiğiniz için gerçekten minnettarım," diyorum ve parayı almasını bekliyorum. Muhtemelen ne kadar kaba davrandığının farkına vararak biraz garip bir şekilde şapkasını kaldırıyor. Şu anda süper dostça davranırsa biraz açgözlü görüneceğinin farkında ama yine de minnettar olduğu anlaşılıyor.

"Eve gitsen iyi olur," diye gülümsüyorum, sonunda elliliği alıp kabaca cebine tıktığında.

"Bir an buz gibi bir iş adamı olup sonra nasıl böyle güzel bir şey yapabiliyorsun?" Ön kapıya giden kısa yolda yürürken Lizzie fısıldıyor.

"Her zaman kiminle uğraştığıma bağlı," diye gülümsüyorum ve kapı ziline uzanıyorum. Ben daha zile basamadan içeriden biri kapıyı çekerek açıyor.

"Venus Garden Inn'e hoş geldiniz. Erken gelen Sevgililer Gününüz kutlu olsun!" diye selamlıyor bizi bir kadın. Üzerinde kalpler olan pembe bir bluz giyiyor ve gözlükleri de pembe ve kalp şeklinde. Siyahımsı gri saçlarında pembe çizgiler var. Kaç yaşında olduğunu söylemek zor. Altmışlı yaşlarında olduğunu tahmin ediyorum.

"Teşekkürler," diye inliyor Lizzie ve sonra kadının yanından geçip eve doğru bir adım atıyor. Nefes nefese kaldığını duyuyorum ve onu binanın içine kadar takip ettikten sonra nedenini anlıyorum. Sanki Aşk Tanrısı çıldırmış ve içeriye bir aşk bombası atmış! Her yüzeye farklı şekil ve büyüklükte kalpler yapıştırılmış, ortalık kırmızı ve pembe bir denize dönmüş. Havadaki güllerin tadını neredeyse alabiliyorsunuz, sanki birisi bu çılgınlığın ortasında bir çiçek patlaması gerçekleştirmiş gibi.

Tavandan sarkan kalp şeklinde gözleri ve parlak aşk tanrısı ile size göz kırpan peluş oyuncak ayılar var. Kurdeleler

ve flamalar zikzaklar çizerek çılgın havayı daha da güçlendiriyor. Zavallı kürkler, çığ gibi büyüyen aşk dolu eşyaların altında zar zor fark edilebiliyor. Sandalyeler ve masalar bile kalp desenli kumaşlarla süslenmiş ve her türlü romantik teçhizatla serpiştirilmiş olarak şenliğe dahil edildi.

"İçeri gel, içeri gel. Benim adım Pauline. Aşk yuvama hoş geldiniz," diye cıvıldıyor kadın oturma odasına süzülürken. Evet, süzülüyor dedim. Hareket etme şekli onu neredeyse ruhani gösteriyor.

"Uçuşunuzun iptal edildiğini duydum. Hangi romantik yere gidiyordunuz?" Beklenti dolu gözlerle bize gülümsüyor.

"Romantik değil. Kanada. Sadece Kanada," diye açıklıyor Lizzie, etrafına bakınarak. Yüzündeki tiksintiyi görebiliyorum. Gerçekten de poker suratına sahip değil.

"Şimdi, genç adam, sevgilini Paris'e ya da aşk dolu başka bir yere gerekmez mi?"

"Biz çift değiliz!" Lizzie'nin nefesi kesildi. *Keşke olsaydık.*

"Oh, ama havayolu şirketi sadece bir oda ayırtmış. Bu bir sorun olur mu?" Pauline Lizzie'den bana bakıyor. Hangi günahı işlediğimi bilmiyorum ama az önce yeni bir cehennem çemberine girdim.

BÖLÜM 3

henry sally ile tanıştığında

(Harika. "İki yatak var mı?" Pauline'e sordum. "Kusura bakma canım. İş arkadaşı mısınız?"

"Hayır, arkadaşlar. Sadece arkadaşız," diye açıkladı Coop ve nedense kulakları kızardı. Pauline bir süre onu inceledikten sonra sırtıttı.

"Peki, o zaman sorun yok. İş ortakları garip davranabilirdi ama arkadaş olarak bir yatağı paylaşmanızda bir sakınca yok. Size ikinci bir yorgan verebilirim." Ve bu sözlerle merdivenlere doğru koşarak uzaklaştı. "Kahvaltı sabah yediden itibaren, ama daha erken çıkmanız gerekiyorsa sizin için pastırmalı börek yapabilirim. Bugün akşam yemeği için bir yer bulmak imkânsız olacak, çünkü kar böyle yağarken her yer erkenden kapanacak, ama herkes için süzme turta yapıyorum. Saat altıda mutfaktan bir tepsi alabilirsiniz. Kahvaltı salonu kahvaltı için hazırlandı, bu yüzden herkesin odasında yemesini rica ediyorum."

Arkamda Coop'un bavulumu dar merdivenin duvarına birden fazla kez vurduğunu duyuyorum.

"Lanet olsun," diye mırıldandı nefesinin altında. Yani, belki de çok fazla kitap getirmiştım. Ama gerçekten çok fazla kitabınız olabilir mi?

"Ve işte ," diye anons ediyor Pauline 14 numaralı odanın önünde.

Ben nefes nefese kalıyorum, Pauline ise sanki az önce iki kat merdiven çıkmamışız gibi bana sırtıttı.

"Teşekkürler" diyerek anahtarı elinden aldım ve odaya girdim.

Odada etrafıma bakınırken "Cehennem dibine kadar yolu var," diye geçiriyorum içimden.

Çok, çok küçük bir oda.

Pauline merdivenlerden inmeden önce Coop'a, "Saat altı," diye hatırlattı.

Bana katılırken "Saat altıda ne var?" diye homurdanıyor.

"Akşam yemeğini mutfaktan alabiliriz," diye açıklıyorum, "tabii bu kâbustan sağ çıkabilirsem." Her yönü işaret ediyorum.

Alt katta Sevgililer Günü aşırı yüklüydü. Ama burası... En iyi nasıl tarif edebilirim bilmiyorum.

"Buranın bir genelev olmadığına emin misin?" Coop'a soruyorum ve o da omuz silkip küçük bir taştan yarı çıplak Roma heykelciklerinden birini kaldırıyor. Yoksa bu Venüs mü olmalıydı? Duvarlarda birbirlerini kucaklayan çiftlerin resimleri var, ama bunun bir kucaklaşmadan daha fazlası olduğuna eminim. Yatakta kırmızı saten çarşaflar var ve havlular kalp şeklinde serilmiş. Her yerde ıvır zıvır var ve bu küçücük odada gerekenden fazla mobilya var, yani ben, Coop ve iki bavulumuz için ancak yer var.

"Neden çantandan ihtiyacın olanı almıyorsun, sonra onu kapatabiliriz ve ben de aynısını yaparım?" diye öneriyor.

"Tamam, elbette," diye kabul ediyorum, ceketimi kapının arkasına asıyorum. Coop bana kendi ceketini uzatıyor -hmm, kolonyasından sonra bu da kokuyor- ve sonra yatağa uzanıyor. Normal bir çift kişilik yataktan biraz daha dar ve benim büyük boyumdan kesinlikle çok daha küçük. Bu ilginç olacak; Coop'un uzun boyu ve benim birçok kıvrımımınla birlikte rahat olacak.

Bavulumun fermuarını açtım ve savurarak açtım. Bir tarafında tüm giysilerim, diğer tarafında Henry ve birkaç eşya daha var. Yastığı alıp yatağın üzerine atıyorum ve kıyafetlerimin olduğu bölümün fermuarını açıyorum.

"Vibratörünün de bir adı var mı?" Coop aniden sordu. Donup kaldım. Coop yatakta öne doğru eğilmiş oturuyor ve gözlerini Henry'nin altına sakladığı küçük ipek çantaya dikmiş. Ağzındaki bağ çözülmüş ve vibratörüm çok net bir şekilde görünüyor. Sıcaklık boğazımdan yüzüme doğru süzülüyor.

"Sally," diye fısıldadım. *Bunu ona neden söyledim ki?*

"Sally," diye tekrarladı Coop. Bir anlık sessizlikten sonra kahkahayı patlatıyor. "Neden bir vibratöre bir kadının adını verdin ki?" *Bunlar gözyaşları mı? O kadar çok gülüyor ki gözleri mi yaşıyor? Gerizekalı! Yastığı ona fırlatıyorum.*

"Bilgin olsun diye söylüyorum, vibratör bana *Harry Sally ile Tanışınca* filmindeki *Sally*'nin çıkardığı sesleri çıkarttırıyor," diye hayıflanıyorum,

Utandım. Yanaklarım yanıyor ve pijamalarımı ve çamaşır çantamı almadan önce küçük çantayı birkaç kıyafetin altına tıktırıyorum.

Oda sessiz ve başımı kaldırıp bakıyorum. Coop beni inceliyor, gözleri karanlık ve orada beni tedirgin eden bir şey var.

"Sally'yi neden yanında getiriyorsun ki?" Sesi neredeyse bir fısıltı.

"Çünkü... çünkü ben sen değilim. Rastgele insanlarla yatmıyorum ama yine de hoşuma gidiyor... bilirsin işte." Sesim kızgın geliyor ve sanırım biraz da öyleyim ama yüzündeki ifadeyi görünce irkildim. Onu incittim.

"Bilgin olsun diye söylüyorum, seninle birlikteyken kimseyle takılmayı planlamıyordum." Evet, kızgın.

"İşin bitti mi?" Bavulumu işaret ediyor ve ben başımı sallayınca bavulu kapatıp odanın köşesine koyuyor. Yüzünde derin bir kaş çatma ifadesi var ve suçluluk duygusu beni daha da etkiliyor.

"Coop, özür dilerim," diyerek sessizliği bozuyorum. Gözleri benimkileri buluyor ve ifadesi biraz yumuşuyor.

"Benim hakkımda böyle düşünmenden nefret ediyorum. Seni hiç bir kadın için terk ettim mi?" Hayır, dürüstçe söyleyebilirim ki terk etmedi. Akşam yemeği ya da bir şeyler içmek için dışarı çıktığımızda ara sıra benim rakibim olmadığımı düşünen kadınlar ona yaklaşıyor ama o her zaman onları reddediyor.

"Hayır. Gerçekten üzgünüm." Onu kucaklıyorum ve kollarını vücuduma dolayıp beni kendine çekmesi uzun sürmüyor.

"Güzel kokuyorsun," diye fısıldıyor.

"Noel'de bana aldığın parfüm." Bir keresinde bir markadan bahsettiğimi duydu ve Noel'de gerçekten hatırladı. Böyle düşünceli şeyler yapar.

"Hm, hayır, başka bir şey var..." Burnunu boynuma ve sakalı tenimi gıdıklıyor. *Ne yapıyor bu?* Bu artık dostça hissettirmiyor. Çok daha fazlasını hissettiriyor. Burnunun ucu boynumda aşağı yukarı kayıyor ve tüm vücudumda tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor. Birden donup kalıyor ve muhtemelen ne yaptığını anladığında bir adım geri atıyor.

"Duş almam lazım," diyor ve çantasını yanına alarak banyoya doğru ilerliyor.

Tamam, bu da neydi böyle? Kalbim küt küt atıyor. Yatağa oturup pencereden dışarı bakıyorum. Bu küçük odada yapacak pek bir şey yok. Hâlâ kar yağıyor; kalın beyaz

Hava kararmaya başladığından beri yanan sokak lambalarının ışığında uçuşan pullar. Burnunun ucunu boğazımın sütununa doğru kaydırırkenki nazik dokunuşunu hâlâ hissedebiliyorum. Sanki orada yaptığı şeyi yaptığına dair bir kanıt bulabilecekmışim gibi yüzgeçlerimi tam o noktaya yerleştiriyorum. Dokunuşu ve midemdeki kelebekler konusunda kafam çok karışık. *Ahh*. Çünkü yeterince sorunumuz yok! Yarınki uçuş için endişelenelim ve az önce olanları görmezden gelelim. Eminim sadece bir tesadüftü.

Coop'un sesi beni düşüncelerimden çekip çıkarıyor: "Banyo boş," diyor. *Aman Tanrım!* Gözlerim onu gördüğünde yanaklarıma ve vücudumun diğer bölgelerine sıcaklık yayılıyor. Üzerinde sadece bir havluyla orada duruyordu. Oldukça küçük bir havlu olduğunu da eklemeliyim. Onu birçok kez yüzme şortuyla görmüştüm ama havlunun içinde, kaslı göğsü ve aşağıya doğru uzanan saçlarıyla bambaşka görünüyordu. Yutkundum ve eşyalarımı aldım.

"Güzel, teşekkürler, güzel. Bu arada hâlâ kar yağıyor," diyorum telaşla ve banyoya girmeden önce kayboluyorum.

Pürüzsüz, gerçekten .

(Sinirlerimi yatıştırmak için normalden daha uzun bir duş alıyorum. Sanırım bu lanet Kama Sutra odası beni etkilemeye başladı. Sonunda İşim bitti, saçlarımı kuruttum ve pijamalarımı giydim, Coop bizim için akşam yemeği topladı.

"Bu çok lezzetli," diye sırtıyor ben taytım ve önünde boynuzlarına peri ışıkları dolanmış küçük bir ren geyiği olan büyük boy bir üstle banyodan çıkarken. Evet, Sevgililer Günü'nden nefret ediyorum ama Noel'i seviyorum ve Noel pijamalarımı tüm yıl boyunca giyme eğilimindeyim.

Onun yanındaki yatağa atlayıp yatak başlığına yaslanıyorum. Coop mutfak artığı gibi görünen şeylerle dolu bir kâseyi uzattı. Kıyma yahnisi ve patates püresi fazla özen gösterilmeden kâseye atılmış. Görünüşe göre Pauline sadece oda dekorasyonunu seviyor.

Bir kaşık alıyorum ve kendimi yemek cennetinde buluyorum. Yemeğin görsel çekiciliğinde eksik olan şey, kesinlikle lezzet olarak telafi ediliyor.

"Aman Tanrım," diye inliyorum.

"Sana söylemiştim," diye tekrar sırtıyor ve omzuma vuruyor. Beyaz bir tişört ve boxer şort giyiyor ve tişörtünün kumaşının kaslarının üzerinde nasıl gerildiğini fark ediyorum.

"Aşağıya bu kıyafetle mi indin?" Kaşımı kaldırıyorum.

"Neden? Pauline'in hoşuna gitmeyeceğini mi düşünüyorsun?" Poposunu hafifçe sallıyor. "Merak etmeyin Baş Rahibe, eşofman altımı giydim."

Büyük bir ısırik daha almadan önce dilimi ona doğru uzattım. *Pauline'in hiç umursamayacağından eminim.*

Yemeğimizi bitirdikten sonra kaseyi benden alıyor ve ikisini de tepsiyle birlikte kapının dışına koyuyor.

"Biraz televizyon izlemek ister misin?" diye soruyor yatakta bana tekrar katıldığında.

"Tabii, şu olmayan televizyonu açayım," diyerek uzaktan kumandaya basıyormuş gibi yapıyorum. Anlaşılan Pauline bir televizyonun, yarattığı canavar gibi odanın romantik havasını bozacağını düşünüyor.

"Lizzie, artık seksenlerde yaşamıyoruz," diye kıkırdıyor ve telefonunu uzatıyor.

"Sözleşmemde o kadar veri ," diye omuz silkiyorum.

"Ama ben biliyorum." Cep telefonunun kilidini açıp . "Sen seç!"

Parmaklarım onunkilerin üzerinde kayarken onu tutuyorum. İşte yine o lanet sıcaklık. *Kes . O senin arkadaşın. Sadece arkadaşın.*

Rastgele bir aksiyon filmi seçiyorum ve Coop telefonu benden alıyor. Yorganı üzerimize çekiyor ve ona sarılmam için kolunu uzatıyor. Bunu daha önce milyonlarca kez yapmıştım ama nedense bugün farklı hissediyorum.

Başımı göğsüne koyduğumda, kalp atışlarını duyabiliyorum. Bu beni biraz sakinleştiriyor. Ayrıca duşta tıraş losyonunun kokusunu temizlediğini fark ediyorum. Şimdi sadece onun gibi kokuyor. Yüzde yüz Cooper.

Coop kıkırdıyor ve ben filmin ilk on dakikasını kaçırdığımı fark ederek onun varlığının bugün bana ne kadar farklı hissettirdiğini düşünüyorum. Derin bir iç çekiyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Evet, her şey ." Elim altılı paketinin üzerinde kayıyor ve kaslarını esnettiğini hissediyorum. Saçlarımı hafifçe okşamaya başlıyor, etkili bir şekilde bana baş masajı yapıyor. Titreme vücuduma yayılıyor ve birden bunun ne olduğunu anlıyorum: *Ondan etkileniyorum! Ne oluyor lan? Hayır, hayır, hayır.*

"Lizzie, sorun ne?" diye tekrar soruyor. Her zamanki gibi benimle tam bir uyum içinde. Beni bir kitap gibi okuyabiliyor.

"Bir şey yok," diyerek göğsünden kayıyorum. Coop telefonunu komodinin üzerine bırakıp bana doğru eğildi.

"Söyle yoksa söyleyene kadar seni ."

"Hayır, yapmayacaksın" diye onu uyarıyorum. Ne kadar gıdıklandığımı biliyor. Bir keresinde beni gıdıklamayı bırakmadığında altıma işemiştim.

"Yapacağım," diyor ama ifadesinde şakacı bir şey yok. Gözleri her zamankinden daha koyu ve nefesi yüzümde hırçınlaşıyor. Eli en çok gıdıklandığım noktanın hemen altından kalçama doğru kayıyor.

"Coop," diye uyarıyorum ama sesim soluk soluğa çıkıyor ve de uyarı gibi gelmiyor. Daha çok bir inilti gibi. Gözleri benimkilere kilitlenmiş, hiçbir şey söylemiyor ama gözlerinde bir çatışma var. İçsel bir savaş veriyor ve bunun ne hakkında olduğunu bilmek isterim.

Yer değiştiriyor ve tüm vücudu benimkini kaplıyor. Onun altında kendimi küçük hissediyorum ve asla küçük hissetmem - iyi anlamda, korunaklı anlamda küçük. Ellerim göğsünde kendiliğinden yukarı doğru kayarak boynunun arkasında kilitleniyor ve sonra onu kendime çekiyorum. Beni durdurmasını bekliyorum ama durdurmuyor.

Bunun yerine dudaklarımı dudaklarına bastırmama izin veriyor ve bana sürtündüğünü hissettiğimde yeni bir gerçekliğe giriyorum.

BÖLÜM 4

Kötü yalancı, düşünsene.

KOOPER

(Bunu planlamamıştım. Hayır, kesinlikle en iyi arkadaşımı öpmeyi planlamamıştım. Bir an için bunun ilişkimiz için ne anlama geldiği konusunda endişelendim.

ama bir sonraki öpücükte dilini alt dudağımın üzerine kaydırıyor ve ben gidici oluyorum. Öpücüğü derinleştiriyorum ve ağzını keşfediyorum. Dillerimiz çarpıştığında inliyor ve doğrudan sikime bir elektrik çarpması gönderiyor.

Uzun zamandır bunu umuyordum. Ama bunu gerçekten istediğini bilmem gerek.

"Lizzie," diye fısıldıyorum.

"Özür dilerim, özür . İsteyerek yapmadım." , çok kötü bir yalancı. Bana daha önce hiç bakmadığı bir şekilde baktı.

- Şehvetle ve başka bir şeyle. Elleri hâlâ beni kendisine bastırıyor.

"Eğer bunu istemiyorsan, duracağım. Ama seni öpmekten başka bir şey istemiyorum." İşte, söyledim.

"Öyle mi? Eğer istiyorsan çok çaresiz olmalısın-" "Hayır," diye sözünü kestim. "Hayır, Lizzie. Seni sonsuza dek istedim."

"Ne?" Beni bıraktı ve geri itti. *Onu* .

Sonra nazikçe yüzümü okşuyor. "Ne sen?" Yataktan kalkıyorum. Biraz mesafeye ihtiyacım var.

"Siktir, Lizzie. Yıllardır senin için deli oluyorum."

"Hayır, yapmadın." Sinirli bir şekilde gülüyor ve pijamasının üstüyle oynuyor.

"Evet, var."

"Bütün o diğer kadınlarla çıkıyordun. Hiçbir şey söylemedin. Sen... sensin." Gözleri kocaman ve korkup korkmadığını anlayamıyorum,

Kafası karışmış ya da her ikisi de. Anlamasını nasıl sağlayabilirim?

"Bana tipimin ne olduğunu sorduğun zamanı hatırlıyor musun?" Başını sallıyor. "Sen benim tipimsin. Çıktığım kadınların çoğu bana şekilde seni hatırlatıyordu. Gülüşün, nezaketin, güzelliğin, kıvrımların. Ama onlar sen değildi. Bu yüzden birkaç geceden fazla devam etmedi."

Tek söylediği "Oh," oldu.

"Hiçbir şey söylemememin nedeni şu anda olanların istemememdi. Tek istediğinin bu olduğunu açıkça belirttiğin halde arkadaşlığımızı mahvetmek istemedim. Ama az önce beni öptüğünde-" Evet, öpücüğü başlatan oydu! "Beni neden öptün?" diye sordum.

Omuz silkiyor.

"Lizzie, beni neden öptün?" Yavaşça çenesinden tutup bana bakmasını sağlıyorum.

"Doğru hissettirdi," diye fısıldıyor. "O anda doğru hissettirdi." Gözlerime bakmaktan kaçınıyor.

"Bana bak." O bakana kadar beklerim. "Ben senin için sadece bir arkadaş mıyım? Tek istediğin buysa, arkadaşlıksa, bunu sana vereceğim. Seni kaybetmek istemiyorum." Alnımı onunkine yaslıyorum. "Ama daha fazlası olduğunu hissediyorsan, bunu istediğin yere götürmeye hazırım. Vermek zorunda olduğun her şeyi alacağım."

"Coop-" Gözlerini kapatıyor ve odadaki sessizlik beni fazlasıyla etkiliyor. Kalbimi kıracak olsa bile bir şeyler söylemesine ihtiyacım var. Kesinlikle bunların hiçbirini planlamamıştım, ama şimdi gerçekleştiğine göre, daha fazlası için bir şans olup olmadığını bilmem gerekiyor.

"Lütfen bir şey söyle, Lizzie." Sesimde çaresizlik var. Nefes alışımı yavaşlatmaya çalışıyorum ama kalbim hızla çarpıyor. İçten içe, söyleyeceği her şeyin ilişkimizi değiştireceğini biliyorum. Sadece bitmemesi için dua ediyorum.

"Öp beni, Cooper." Dudaklarımı onun dudaklarına çarpmadan önce, duyduğum en tatlı sözcükleri algılamam bir saniye sürüyor.

Onu öpmenin nasıl hissettirdiğini daha sonrası için dosyalamaya çalışıyorum. Tüm bunların bir tesadüf olması ihtimaline karşı, her saniyeyi, her dokunuşu hatırladığımdan emin olmak istiyorum.

Parmaklarım saçlarına kayıyor ve saç bandını çekiyor. Yumuşak bukleleri sırtına döküldüğünde parmaklarımı saçlarında gezdirip öpücüğü derinleştiriyorum. Lizzie itişimi için bir işaret olarak alıyor. ile

Elleri tişörtümde, beni de kendisiyle birlikte çekiyor ve ben onun üstüne düşüyorum.

"Emin misin, Lizzie?" Daha iyi bir adam olsaydım bunu durdurur ve ona gerçekten düşünmesi için zaman verirdim, ama değilim.

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım," diye inliyor ve bacaklarından birini kalçalarımın üzerine atarak beni kendisine doğru yaklaştırıyor. Sertleşmiş sikim onun göbeğiyle çarpıştığında tıslıyorum. Sonunda onun içine girebilme düşüncesi beni beklentiyle titretiyor.

Büyük boy tişörtünü kaydırarak çıkarırken teni parmaklarımın altında yumuşacık. Basit bir spor sütyeni giyiyor ama yine de çok seksi görünüyor.

Arkadaki kancalara baktım ama bir bulamadım.

"Bu şeyi nasıl çözüyorsun?" Boğazının sütunu boyunca yolumu öperken inliyorum.

"Hm?" Elleri saçlarımı kavıyor ve nefes alış verişini zorlaştırıyor. Beni tam olarak duyduğundan emin değilim. Sütyen şeyini tutup koparmaya çalışıyorum ama elastik ve ellerimde esniyor.

"Coop, ne yapıyorsun?" Lizzie kıkırdıyor ve beni nazikçe üzerinden iterek doğrulup siyah kumaşı başının üzerinden geçiriyor.

"Sana düzgün bir sütyen alacağım," diyorum sırtarak, sonra gözlerim onun güzel göğüslerine kayıyor. Oh, onlar hakkında ne kadar çok fantezi kurmuştum. Birini avuçlayıp başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdirdiğimde, dokunuşumun altında çakıl taşları beliriyor.

"Çok uzun zaman oldu," diye fısıldıyorum ondan çok kendime, yumuşak göğüslerini kaldırıp dudaklarımı sıkı bir tepenin etrafında şekillendirdiğimde. Dilimin ucuyla daireler çiziyorum ve parmakları omuzlarımın derinliklerine girdiğinde dişlerimle meme ucunu nazikçe sıyrıyorum.

"Oh, ," diye .

"Şşşt, tatlım, bu duvarların ne kadar ses geçirmez olduğundan emin değilim." "Bir sevişme yuvasındayız, Coop. Eminim Pauline her türlü sesi duymuştur.

Buradan sesler geliyor," diye kıkırdıyor ve sonra gözleri benimkilerle buluşuyor ve duruluyor. Beni kendine doğru çekiyor ve sanki beni ilk kez görüyormuş gibi inceliyor. "Belki de sana bir arkadaştan başka bir şey olarak bakmama hiç izin vermedim," diye fısıldıyor.

Sertçe yutkunuyorum. Onun sözlerini duymak, yanağıma dokunan eliyle birleşince kendimi merkezde hissediyorum. Tüm odağım o oluyor.

Lizzie kıyafetlerimi çekiştirirken bir öpücük daha kondurmak için dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. Yataktan kalkıyorum ve tişörtümü çıkarıyorum. Ben boxer külotumu indirmeden, o yatağın kenarına doğru sürünüyor. Yanakları kızarıyor. İç çamaşırımın kemerini tutuyor ve aşağı çekiyor.

Sikime uzandığında nefesim boğazımda düğümleniyor. Elini sert aletimin etrafına sararken o büyük mavi gözleriyle bana bakıyor. Yavaşça, alaycı bir şekilde, beni tabandan uca doğru okşamaya başlıyor. Göğsümün derinliklerinden alçak bir inilti çıkıyor - bunu nereden öğrenmiş olabileceğini düşünmemeye çalışıyorum. *Oyun bel-lendinden mi yoksa diyet yapmasını isteyen amcıktan mı?*

Lizzie bana baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor ve öne doğru eğilip dilini sikimin ucunda gezdirdikten sonra şaft boyunca, köke kadar şefkatli öpücükler kondururken parmaklarını tepenin üzerinde gezdirmesini hayranlıkla izliyorum.

Yukarı doğru öpücükler gönderdikten sonra ucunu ağzına alıyor. Dudakları yumuşak ve ılık, ıslak sıcaklığıyla sikimi sarıyor.

Başını aşağı yukarı her darbeye daha fazla parçamı ağzına almaya başladığında içimden bir inilti çıkmasına izin veriyorum. Eli dudaklarıyla senkronize hareket ediyor, sert sikimi okşarken ekstra bir yalvarma katmanı ekliyor.

İçimde oluşan baskıyı hissedebiliyorum ve onu durdurmam gerektiğini biliyorum. Bunun yerine, uzanıp parmaklarımı yumuşak sarı saçlarına doluyorum, sikimi emmeye devam ederken ona nazıkçe rehberlik ediyorum.

Bu hissin içinde kaybolmuştum ve uzanıp boştaki eliyle taşaklarımı avuçladığını fark etmedim. Bu hassas bir dokunuş ama tıslamama ve bir adım geri atmama yetiyor. Bunun henüz bitmesini istemiyorum. Henüz değil.

Lizzie çenesindeki tükürüğü siliyor ve beklentiyle bana bakıyor. "girmem gerek, Lizzie. Bir gün bunun içine gireceğim. güzel ağız, ama bugün değil. Bugün hepsini istiyorum."

Hiçbir şey söylemiyor. Bunun yerine yatağın ortasına doğru kayıyor, arkasına yaslanıyor ve bacaklarını açıyor. Kendisi hakkında her zaman en kötüsünü düşünen biri için aniden çok fazla güven buldu ve umarım bu bana güvendiği anlamına gelir.

"Coop, sana ihtiyacım var," diye inliyor ve duymam gereken tek şey bu.

BÖLÜM 5

sally'ye ölüm, yaşasın cooper

LIZZY

(Kendimi güvende hissediyorum, canlı hissediyorum ve kendime güveniyorum. Daha önce bir erkeğe karşı böyle hissettiğimi hatırlamıyorum. Belki de daha önce

Onu uzun zamandır tanıyorum, belki de ona güvenebileceğimi bildiğim içindir. Ya da belki de bana bakış şeklinden dolayıdır. Arzu dolu, sanki dünyanın en güzel insanıymışım gibi. Ama her neyse, doğru hissettiriyor. Bu an doğru hissettiriyor.

"Coop, sana ihtiyacım var," dememle uzun gövdesini üzerime kaydırması bir oldu. Beni derinden öpüyor ve sert uzunluğunu karnımda hissedebiliyorum. Hizalanmasına yardımcı olmak için pelvisimi kaydırmaya çalışıyorum ama aramıza biraz mesafe koyuyor.

"O kadar hızlı değil, tatlım. Önce seni tatmam gerek." Göğüslerimin ve karnımın üzerinden tümseğime doğru yalayarak ilerledi ve sonra Coop'un ağzı üzerimdeydi ve hayal ettiğim her şey oldu. Dili klitorisime karşı sıcak ve ıslak, dudakları yumuşak ve dolgun, emiyor ve yalıyor. Parmaklarımı saçlarının arasından geçirip onu kendime çekiyorum ve bu hissin bitmesini hiç istemiyorum.

"Tanrım, Coop," diye inleyerek sırtımı yataktan kaldırdım. "Aynen böyle." *Tamam, tamam, demek bir hismiş.* Şimdiye kadar oral seksle ilgili tek deneyimim üniversitedeki bazı özensiz denemelerdi ve sonra hiçbir şey olmadı. Çıktığım birkaç erkek almaktan hoşlandı ama asla karşılık vermedi.

Cooper inlemelerime karşılık olarak bana karşı mırıldanıyor ve titreşimler doğrudan içime zevk veriyor. Ne çok iyi biliyor, sanki bunu bana birkaç dakikadır değil de yıllardır yapıyormuş gibi.

İçimdeki baskının arttığını, dilinin her hareketiyle daha da sıkılaştığını hissediyorum. Sınıra yaklaştıkça nefes alışım düzensizleşiyor.

"Coop... Ben..." Orgazm bedenimi ele geçirmeye başladığında tutarlı bir cümle bile kuramıyorum. Parmaklarım ipeksi çarşafı kavırıyor ve kapalı gözlerimin önünde ışıklar süzülüyor.

Yine de vazgeçmiyor; ağzını üzerimden ayırmıyor iki parmağını amıma sokarak, ben onun altında tükenip nefes nefese kalana kadar beni çalıştırıyor. Sonunda kendime geldiğimde Coop ağızlarımız buluşana kadar vücudumu öpüyor. Dudaklarındaki tadım yeni ama bağımlılık yapıcı.

"Seni istiyorum," diye fısıldıyor öpücükler arasında.

"O zaman ihtiyacın olanı al, Coop. İkimizin de ihtiyacı olanı al," diye nefes aldım hiç tereddüt etmeden. "Lütfen."

Coop komodine yaslanmış sırt çantasına uzanıp bir prezervatif aldı ve hızla taktı. Sonra kendini girişime hizaladı ve yavaşça içeri itti.

İkimiz de bu his karşısında inliyoruz. Onun içimde olması çok iyi hissettiriyor, çok doğru. Her şey bana olması gerekenin bu olduğunu söylüyor. Kaderimizde burada bitmek vardı ve bunu daha önce göremediğim için kendimi tekmeleyebilirim.

Coop içime tam olarak oturduğunda, hareket etmeye başlamadan önce sadece bu duyguya alışmak için biraz zaman ayırıyoruz. İlk başta yavaş -bana sorarsanız çok yavaş- ama sonra yavaş yavaş hızlanıyor.

Bacaklarımı beline dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. Ona olabildiğince yakın olmalıyım, içime girip çıkarken her santimini hissetmeliyim.

Coop'un elleri başımın iki yanında, girerken ağırlığını destekliyor. Beni hayatı buna gibi öpüyor ve ben de onu aynı çaresizlikle öpüyorum.

O tanıdık baskının tekrar oluştuğunu hissedebiliyorum ama bu sefer farklı. Bu sefer sadece fiziksel değil; duygusal da. Bunun seksten çok daha fazlası olduğunun farkına varıyorum - belki de hiçbir zaman sadece arkadaş değildik. Başından beri daha derin bir bağ vardı.

"Coop," diye soluyarak öpüşmeyi kestim. "Ben... çok yakınım."

"Bana orgazmını ver bebeğim. Benim için gel," diye inliyor sıkılmış dişlerinin arasından. Tekrar patlamam için gereken tek şey bu. Yalvarış

Eminim vücudumdaki her sinir ucuna yayılıyor ve tüm duyularım artıyor.

"Coop!" Adını söylediğimde hareketleri daha da çılgınlaşıyor ve yüzünü boynumun kıvrımlarına gömüyor, serbest kalırken tenime karşı inliyor.

İniltisinin sesi, kollarımda parçalanma hissiyle birleşince artçı sarsıntılar geçiriyorum. Orgazmımı atlatırken tırnaklarımı sırtına geçiriyorum, ikimiz de nefes nefese, terli ve bitkin bir haldeyiz.

Birkaç saniye sonra üzerime yığılıyor, nefes almaya çalışırken bedenlerimiz hâlâ birbirine bağlı.

"İyi misin?" diye soruyor bir süre sonra, dirseklerinin üzerinde doğrulup bana bakarak.

"İyiden de öte," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

Bir süre rahat bir sessizlik içinde uzandıktan sonra Coop nihayet çekiliyor ve yanımda sırt üstü yatıyor. Prezervatifi çıkarıp bağladıktan sonra yatağın yanındaki çöp kutusuna attı. O gidince kendimi boşlukta hissediyorum ve aramızdaki mesafeden hoşlanmıyorum.

Sonra bana doğru dönüyor -gözleri tam olarak adlandıramadığım bir şeyle dolu- ve beni kollarına çekiyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor saçlarıma. "Seni çok uzun zamandır seviyorum, Lizzie."

"Coop, ben-"

"Hayır, karşılık verme. Bunların hepsi senin için yeni. Ama bunu yüksek sesle söylemem gerekiyordu. Herhangi bir beklentim yok; sadece ne karar verirsen ver, lütfen benimle konuşacağına söz ver. Eğer sadece arkadaş olmak istiyorsan, arkadaşlığa geri dönebilirim. Eğer bunu denemek ve nereye gideceğini görmek istiyorsan, ben buradayım. Her ne olursa olsun, sana her şekilde hayatımda ihtiyacım var."

Yüzümdeki bir tutam saçı nazikçe okşuyor.

Ona bakıyorum, kalbim göğsümde kabarıyor. "Coop, ben... bunun nereden geldiğinden emin değilim. Bir şekilde sanki hep oradaymış gibi geliyor. Belki de senin benim için yaptıklarını hissetmek için kendime izin vermedim çünkü senin her zaman benim ligimin çok dışında olduğunu düşündüm."

"Bebeğim, kimse senin liginin dışında değil. Hayatında sana sahip olan her erkek şanslı sayılır. Akıllı, şefkatli, komik ve inanılmaz derecede güzelsin. Hayranlık duyduğum bir yaşam enerjiniz var ve en karanlık anı biraz daha aydınlık hissettiriyorsunuz." Tamam, işte bu an

biraz bayılma ihtiyacı duyuyorum. Gözleri, sözlerinin sadece kelimelerden ibaret olmadığını, gerçekte ne hissettiğini bildiğimden emin olmak istercesine bana sabitlenmiş.

Bana gülümsüyor ve ikimiz de yastıklara yaslanmadan önce başımın üstünü öpüyor.

"Coop?"

"Evet, tatlım?"

"Eğer bunu yapmaya devam edersek, sanırım Sally'i emekli edebilirim." Yüksek sesli kahkahası duvarlarda yankılanıyor.

"Ya da belki bir gün onu da davet ederiz," diye kıkırdıyor.

"Sapıkça." Kollarına sokuluyorum ve başucu lambasını kapatıyorum. Düzenli nefes alışları bana uykuya daldığını söylüyor. Kollarında uzanıp kalbinin atışını dinlerken, yardım edemiyorum ama şunu düşünüyorum sadece arkadaş olmaya geri dönmek istemiyorum.

BÖLÜM 6

hoş ... kömür gölü değil

KOOPER

(Güçlü bir patlamanın ardından gelen "Siktir!" sesi beni uykumdan uyandırdı.

Parlak beyaz ışık pencereden içeri girer.

"Ne yapıyorsun, tatlım?" *Tatlım!* Birdenbire dün geceki tüm olaylar gözümün önüne geliyor. Kalbim daha hızlı atmaya başladı ve bir batma hissi kapladı. *Ya gece fikrini değiştirdiyse?*

"Bir kitap düşürdüm. Uyandırdığım için özür dilerim." Üzerinde sadece büyük boy gömleğiyle önümde duruyor. Oda buz gibi soğuk ve buradan bile tüylerinin diken diken olduğunu görebiliyorum.

"Buraya gel," diyerek sinirlerimi görmezden gelmeye çalışıyorum ve bileğine uzanıyorum. Du- vet'i üzerine örtmeden önce nazıkçe yatağa ve kollarıma çekiyorum. "Buz saçağı gibi hissediyorsun."

"Hava gibi." Titriyor ve kıvrımlarını bana doğru bastırıyor. Kollarımda ne kadar rahat olduğunu görmek korkumu yok ediyor.

"Neresi daha soğuk biliyor musun?"

"Nerede?" diye inlerken bir yandan da kışını kasıklarına sürüyor.

"Coal's Lake." Kıkırdıyorum. Lizzie durdu.

"Siktir."

"Biliyorum. Şimdi biletimizi değiştirdiğimizi hayal edin, diyelim ki Bar- bados'a. Beyaz kumsallar. Ilık okyanus. Gündüz yirmi dokuz derece, gece yirmi üçten aşağı değil. Sınırsız oda servisi olan şık bir otel. Bir sürü kokteyl-"

"Kes şunu, Coop. Barbados'a gitmiyoruz."

"Neden gitmiyoruz?" Boynuna yumuşak öpücükler konduruyorum.

"Bir," diyor ve parmağını yorganın altından çıkararak ne istediğini anlatıyor. "Bunu karşılayamam. Ve hayır, parasını sen ödemeyeceksin."

" Hayal kırıklığı içinde üflüyorum ama boynunu okşamaya devam ederek inlemesine neden oluyorum.

"İki," ikinci bir parmak çıkıyor. "Sevgililer Günü! Merhaba! Çiftler ve kalplerle çevrili olmayacağım." Başımı sallıyorum. Görünüşe göre Sevgililer Günü boykotu hâlâ devam ediyor.

"Üç." Üç parmağını havaya kaldırıyor. "Üç... Üçü bilmiyorum ama bir ve iki yeterli."

"Oh, Lizzie," dudaklarımı onun dudaklarının üzerinde gezdiriyorum ve çok geçmeden ağızlarımız birleşiyor ve dillerimiz birbirine dolanıyor. Sikime uzandı.

"Hayır," bileğini tutuyorum. "Konuşmamız bitmedi." "Ama-"

"Hayır, hayır, sen söyleyeceğini söyledin, şimdi bana izin ver. Öncelikle," diye onu taklit ediyorum ve parmağımı havaya kaldırıyorum, "Bir kez olsun seninle ilgilenmeme izin verir misin? Bağımsız bir insan olduğumu biliyorum ve bunu senden asla almayacağım, ama bu seyahatin parasını benim ödemem, ki bunu kolayca karşılayabilirim, bana borçlu olduğun anlamına gelmez. Bunu yapıyorum çünkü harika vakit geçirmemizi ve Kanada'da taşaklarımın donmamasını istiyorum." Kıkırdıyor ve ben de onu öpmek zorunda kalıyorum.

"İkincisi, Sevgililer Günü'nü siktir et. Zaten bugün ve biz inene kadar her şey bitmiş olacak. Diğer insanlar kimin umurunda? Ve sanırım oda servisi dediğim noktayı kaçırdın. Odamızdan çıkmaya izin vermemeyi planlıyorum."

"En azından güneşte uzanıp yüzmeye gitmezsek gideceğimiz yeri boşa harcamış oluruz."

"Yapmayacağımızı söylemedim. Aklımda kendi küçük havuzumuz ve plaj erişimimiz olan özel villalardan biri var. Odamıza yemek getirmelerine izin veririz ve başka kimseyi görmemize gerek kalmaz." Kimseye vurgu yapıyorum. "Sadece biz ve denizdeki balıklar." Fısıldıyorum ve bu fikrin ona giderek daha çekici geldiğini görebiliyorum. Parmakları dalgın dalgın karnımdaki saçları okşuyor ve bu beni çıldırtıyor.

"Ve üçüncüsü, bence bu molaya ihtiyacımız var. Sadece ikimiz bunun ne olduğunu anlamalıyız." Nefesimi tutup onun cevabını bekliyorum.

"Bu konuda konuşmayalım. Havaalanına gitmeden önce biraz daha öpüşelim." Son cevap vermekten kaçınıyor ve kalbim sıkışıyor ama beni sırtına alabilmesi için geriye doğru yönlendirmesine izin veriyorum.

Lizzie'nin eli sikime gidiyor. Gömleđini çıkarmadan önce hafif ve alaycı dokunuşuyla yavaşça aşığı yukarı vuruyor. Arkama yaslanıyorum ve benimkine sarılmış çıplak vücudunu seyrediyorum. Saçları darmadağınık, omuzlarına dökülmüş ve yüzünü  er eveliyor. Dudakları  p şmelerimizden dolayı şişmiş ve teninde bir kızarıklık var.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor gülümseyerek ve sikimi hafifçe sıkıyor.

"Sormana gerek var mı?" diye cevap veriyorum, sesim şehvet ve arzuyla boğuklaşıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Artık sana koyamıyorum Coop," diyerek eğilip dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Beni okşamaya devam ederken  p c đ n içinde inliyorum, dokunuşu daha güvenli ve sert geliyor. Ellerimle göğüslerini avu lamak için uzanıyorum, meme uçlarını parmaklarımin arasında yuvarlıyorum.

"Mmm, bu iyi hissettiriyor," diyor titreyerek.

Tepkisinden cesaret alarak doğruluyorum ve meme uçlarından birini ağzıma alıp hafifçe emiyorum. Kısık bir inilti çıkartıyor ve elinin sikimdeki hızını artırıyor.

Ağzımı diğer meme ucuna götürüyorum, göğüslerini yoğurmaya ve okşamaya devam ederken aynı ilgiyi ona da gösteriyorum. Bana karşı sallanıyor, ıslak amını sert uzunluğuma karşı taşlıyor.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor nefes nefese.

"Evet," diye cevap vermeyi başıardıktan sonra dudaklarına bir öpücük daha konduruyorum.

Lizzie kendini kaldırıyor ve komodinden prezervatiflerden birini alıyor. Onunla oynuyordu, ben de ondan aldım ve taktım. Lizzie kendini üzerimde konumlandırıyor, böylece sikimin ucu amının girişine bastırılıyor. Yavaşça üzerime çökerken gözlerimin içine bakıyor, içine g m lene kadar beni santim santim içine alıyor.

"Siktir," diye nefes alıyorum. Etrafımda çok sıkı ve sıcak; inanılmaz hissettiriyor. Bir an duraksıyor, yan tarafındaki hissime alışıyor ve sonra hareket etmeye başıyor.

Kendini yukarı kaldırıyor ve sonra tekrar aşığı indiriyor, aşığı doğru her itişte beni derinlere alıyor. Kal alarını kavırıyorum, birlikte bir ritim bulduğumuzda hareketlerini yönlendirmeye yardım ediyorum. Daha hızlı hareket ediyor, aşığıya doğru her hareketinde bana s rt n yor.

"Tanrım, Coop," diye inliyor. "Kendini çok iyi hissediyorsun."

Serbest kalışımın arttığını, taşaklarımdaki basıncın sıkılaştığını hissedebiliyorum. Aramıza uzanıyorum ve başparmağımla klitorisinin üzerinde daireler çizmeye başlıyorum.

Klitorisine baskıyı artırdıkça Lizzie'nin inlemeleri daha yüksek ve daha çaresiz hale geliyor. Hareketleri düzensizleşiyor, gazmını kovalıyor, bana sert ve hızlı bir şekilde biniyor.

"Benim için gel, Lizzie," diyorum, sesim ihtiyaçtan pürüzlü. "Sikimin her tarafına boşalmanı istiyorum."

Hepsi bu kadar. Lizzie adımı haykırarak uçurumun kenarından yuvarlanıyor, orgazmını yaşarken amı etrafımda kenetleniyor. Onun parçalanma görüntüsü ve hissi beni de peşinden sürüklüyor.

Kendimi prezervatifin içine bırakırken inliyorum, kalçalarım onunkilere çarpıyor. Bir süre bu şekilde kalıyoruz, orgazmlarımızın artçı şoklarını atlatırken nefes nefese kalıyoruz ve birbirimize sarılıyoruz.

Sonunda bitkin düşmüş ama birbirimizi bırakmaya hala isteksiz bir halde, uzuvlarımız birbirine karışmış bir halde yatağa düşüyoruz.

Yastığa geri yatmadan önce prezervatiften kurtuluyorum.

"Sanırım bir duş alıp havaalanına gitmeliyiz," diye iç geçiriyor Lizzie.

"Biraz zamanımız var," diye cevap veriyorum ve nefis kokusunu içime çekerek onu kendime yaklaşıtıyorum.

Önümüzdeki haftayı Venus Garden Inn'de geçirmek birden kulağa oldukça cazip gelmeye başladı.

(Terminal insanlarla dolup taşıyor. Sanırım dün gece birçok uçuş iptal edildi ve insanlar bugüne ertelendi.

Lizzie kocaman valizini business class kontuarına doğru sürüklüyor. Arada bir omzunun üzerinden bana sırtıyor. Sanırım sonuçta Kanada'ya gidiyorum. Eminim onu orada oda servisi almaya ikna edebilirim.

Lizzie, pasaportlarımızı tezgâha bırakmadan önce check-in masasının arkasındaki kadına sırtarak, "Calgary'ye giriş yapıyorum," dedi.

"Üzgünüm, uçuşunuz dört saat rötar yaptı." Şaşkın bir sessizlik. İkimiz de dünkü kıyametimizi gösteren büyük pencereye doğru bakıyoruz. Ama bugün güneş parlıyor ve karların çoğu erimiş.

"Neden?" Lizzie sorar.

"Calgary'yi kar fırtınası vurdu ve havaalanını geçici olarak kapatmak zorunda kaldılar."

İnledim. Bu koşullarda araba kullanmak berbat olacak, özellikle de karda araba kullanmaya alışık olmadığım için.

"Kar fırtınası mı?" Lizzie tekrarlar. "Evet. Üzgünüm. Ama eğer ben-"

"Hayır, üzgünüm, hayır." Lizzie kızgın bir şekilde bana döndü. Gözleri ateş saçıyordu. "McKenzie, AMEX'ini ya da hangi havalı banka kartın varsa onu çıkar. Beni Barbados'a götürüyorsun!"

"Coop?" Yumuşak eller beni sallıyor. "Coop!" Lizzie daha ısrarlı bir şekilde sesleniyor. birkaç kez kırpıştırıp yönümü bulmaya çalışıyorum. "Coop!"

Ilık deniz meltemi sayvanlı yatağın perdelerini hafifçe oynatıyor. Üzerimizi örtmek için kullandığımız çarşaf kalçalarımın dolanıyor. Lizzie üzerinde Noel ren geyiği olan o çok sevdiği büyük boy gömleğiyle yatağın üzerinde diz çöküyor.

"Tatlım, dün gece iki kez seviştik. Seni seviyorum ama sikime biraz izin ver." Meğer bu kadın yatakta tam bir cadalozmuş ve doyumsuzmuş. Ve açıkçası buna bayılıyorum ama artık yirmi yaşında da değilim.

"Coop!" Bana şakacı bir tokat attı. "Seni bu yüzden uyandırmadım. Gelin ve yıldızlara bir göz atın."

"Beni yıldızlar yüzünden mi uyandırdın?" Bir dirseğimin üzerinde doğruluyorum ve diğer elimle gözlerimdeki uykuyu siliyorum. "Bu durumda yatakta bir tur daha atmayı tercih ederdim."

"Hadi Coop." Ulaşamayacağım bir yere doğru ilerliyor ve terasa çıkıyor. Saçları esintiyle dalgalanıyor. Çarşafın arasından sıyrılıp dün havaalanından aldığımız şortu ve bir sürü başka plaj kıyafetini giyiyorum.

"Ve ışığı kapat," diye sesleniyor ben ona katılmadan önce. Düğmeyi çeviriyorum ve çıplak ayakla teras zeminini kaplayan ahşap panellerin üzerine yürüyorum.

"Bak," diyor ve Samanyolu'nun aysız gecede açıkça görülebilen kısımlarını işaret ediyor.

Kollarımı arkadan beline doluyor ve çenemi omzuna yerleştiriyorum.

"Neredeyse senin kadar güzel."

"Bu bayat bir laf Coop, daha iyisini yapabilirsin," diye kıkırdıyor. "Tamam, yıldızlar güzel ama ben sana bakmayı tercih ederim."

"Coop," diye sızlanıyor ama kollarıma daha sıkı sarılıyor. "Beni buraya getirdiğin için teşekkürler."

"Hey, kar tanrılarına şükürler olsun. Onlar olmasaydı şimdi Kömür Gölü'nde olurduk."

"Yine de oldukça güzel olabilir. Kar, açık ateş, sıcak çikolata."

"Sıcak çikolatadan nefret ederim ve sen de donarak ölürdün- sadece geceliğinizle yıldızlara bakarken-" Parmaklarım üstünün altına kayıyor. "Tamam, görünüşe göre sadece gömleğin. Külotun nerede, bebeğim?"

"Burada senden başka kimse ve eminim şu ana kadar aşağıda neye benzediğimi biliyorsundur."

"Gerçekten de," diye inliyorum ve bir parmağımı onun içine kaydırıyorum. Lizzie sessizce inliyor.

"Coop, bekle." İlk parmağıma ikinci bir parmak daha ekliyorum. Islak ve hazırды ve parmaklarım kolayca girip çıkıyordu.

"Coop, bekle, sana bir şey söylemem lazım."

"Tamam, elbette, ama çabuk söyle çünkü sanırım ikinci bir rüzgar aldım ve seni tekrar sikimde istiyorum." Dudaklarına uzun bir öpücük kondurdum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyor ama benim duyabileceğim kadar yüksek sesle. Parmaklarımı tekrar ondan çekip emerek temizliyorum.

"Bunu bir daha söyle," yüzünü görebilmek için onu kendime çeviriyorum. "Seni seviyorum," endişeyle alt dudağını dişliyor.

Sırıyorum, omzumu karnına yerleştiriyorum ve onu yerden kaldırıyorum. Lizzie ciyaklıyor ve popomu hafifçe tokatlıyor ama bu beni durdurmuyor. Beklediğim o üç kelimeyi söylediğini duyunca, onu yatağa götürmek ve neler kaçırdığımızı göstermek istiyorum. O benim yeryüzündeki cennetim.

sonsöz - kıkırdemeler ve kahkahalar 2.0

LIZZIE

(Asansör kattan kata yavaşça hareket ediyor. Coop'un lanet ofisinin neden bu binanın en üst katında olması gerektiği beni aşıyor.

Bana sorarsanız bu çok gösterişli ama Coop ve ortağı Ben portföyleri için çok çalıştılar ve sanırım dünyaya üst sınıfa ait olduklarını göstermek istiyorlar.

Coop ve ben resmi olarak bir yıldır çıkıyoruz ve tartıştığımız tek konu para. O benden kendi parasını harcamamı istiyor, ben ise reddediyorum. Yakın zamanda sosyal medya paylaşımları yaratma konusunda yetenekli olduğumu keşfettim ve bu konuda bir kursu tamamlama sürecindeyim. Artık mağaza şefi olarak günlük işime ek olarak serbest bir web sitesinde hizmetlerimi sunuyorum. Bana yardım etmesine izin vermememin gülünç olduğunu düşünüyor ama ben her şeyi kendim yapmaya alışkınım.

Asansör nihayet en üst kata ulaştığında, içinde kalan tek kişi bendim. Kapılar kayarak açılıyor ve beni Ben ve Coop'un kişisel asistanı Gladys karşılıyor, kendisi aynı zamanda onların katındaki resepsiyonu da yönetiyor.

"Merhaba Lizzie," diye gülümseyerek selamlıyor beni bavulumu asansörden çıkarırken.

"Merhaba. Lütfen bana hazır olduğunu söyleyin," diyorum, bavulu yerinden oynatmaya çalışmaktan nefesim daralmış bir halde. Tamam, yine aşırıya kaçmış olabilirim ama bu sefer üç haftalığına gidiyoruz. Bir kadının seçeneklere ihtiyacı vardır.

" olmalı. Şu anda Ben'le birlikte." Ofislerden birine doğru başını sallıyor.

" girebilir miyim?" Ben sorarım. Bir keresinde büyük bir iş anlaşmasına aç olduğumu söyleyerek daldım. Kendimi savunmam gerekirse, o sırada işinin bitmiş olması gerekiyordu ve kimse beni önceden uyarımadı.

"Sorun olmaz. Sadece devir teslimden bahsediyorlar." Bana nazikçe gülümsüyor ve ben de ona sırtıarak karşılık veriyorum. Çantamı ona bırakmamda bir sakınca olmadığına dair bana güvence verdikten sonra, Ben'in ofisine gitmeden önce bavulumu saksı bitkisinin yanına doğru manevra yapıyorum.

Kapıyı çaldığımda "Girin" diye cevap verdiler.

"Selam Ben." Coop'un iş ortağına sırtıyorum. Ben'in boyu neredeyse Coop kadar, ama saçları daha koyu ve aralarına biraz ak girmiş, bu da Coop'tan birkaç yaş büyük olduğunu gösteriyor. Gözleri delici maviydi ve kadınları çılgına çeviren bir sırtışı vardı.

"Hey, Giggles and Laughter," diye sırtıyor Ben.

"Aman Tanrım, şunu keser misin?" Coop'un dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için eğilmeden önce itiraz ettim. "On beş yıldan fazla oldu."

"Evet, ama yine de bir iş görüşmesinde en saçma cevap bu." Telefonuna bir mesaj gelince Ben kıkırdıyor.

"Beni savunmuyor musun?" Elimi kalçama koydum ve Coop'a baktım.

Beni kucağına çekmeden önce gülerek, "Tatlım, Ben'i tek başına halledebileceğine eminim," diyor. Ben'in telefonu tekrar çalıyor.

"İşte olmaz," diyorum ve kendimi kurtarmaya çalışıyorum, ama beni demir bir pençeyle tutuyor.

"Ben'in umurunda değil. Ayrıca burada işimiz bitti, değil mi?" Coop sorar ve Ben'in dikkatini tekrar bize çekmeye çalışır. Telefonu bir kez daha çaldı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

"Neler oluyor lan?" Coop kıkırdıyor. "Hiçbir şey," diye yanıtlıyor Ben, ama sırtışı hâlâ .

"Kim o?" Araştırıyorum. Açıkça görülüyor ki bu, bana mesaj atan komik bir gülümseme.

Tek söylediği "Bir kedi kadın," ve yemin ederim yanaklarında hafif bir kızarıklık var. "Ama siz ikiniz tatilinize gidin. Bu sefer kaç takım elbisen var Giggles?"

Ona şeytani bir bakış attım. "Bir tane!" Sahip olduklarımın en büyüğü olduğunu ona söylememe gerek yok.

Ben, Cooper'a biz uzaktayken gündemde olan her şey hakkında net olduğunu söyledikten, bu kedi kadın hakkında daha fazla bilgi alma girişimlerinden kaçındıktan ve bize iyi tatiller diledikten sonra Coop beni bavuluma geri sürüklüyor.

"Sally bizimle geliyor mu?"

"Belki," diye sırtıyorum ama yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Kısa süre önce Sally'yi oyunumuza dahil ettik ve oğlum, Coop'un sikinin amımda ve Sally'nin klitorisimde olması beni roket gibi patlatıyor.

"Ya Cooper?" diye kıkırdar.

"Henry de geliyor!" Henry'nin adını Cooper olarak değiştirmem için beni ikna etmeye çalışıyor ama bu çok karmaşık ve açıkçası gereksiz. Zaten en iyi Cooper'da uyuyorum, Coop'umda.

KOOPER

Lizzie'nin kulak memesini hafifçe dişliyorum.

"Günaydın tatlım," diye fısıldıyorum. Yatağın karşısındaki pencereden dışarıdaki karlı kır manzarası görünüyor.

"Günaydın," diye esniyor ve hemen bana doğru kıvrılıyor.

"Bugün köye gitmek ister misin?" diye sordum. Son iki günü yatak odamıza kapanarak geçirdik.

"Dışarı hala soğuk mu?"

"Evet. En derin kış. Coal's Lake'e hoş geldiniz." Fısıldıyorum ve boynuna ve yanağına küçük öpücükler konduruyorum.

"O zaman evde kalıp daha çok çikolata yiyelim ve sonra da yakalım," diye kıkırdıyor.

"Bana uyar." Dışarı çıkmaya cesaret edip edemeyeceğimizi merak etmeye başladım. Yemin ederim, pansiyon çalışanları oda servisini her getirdiklerinde bana tuhaf tuhaf bakıyorlar. "Unutmuşum. Sana bir hediye var."

Lizzie ayağa fırladı ve bana baktı. "Cooper Roger McKenzie, bana lanet olası bir Sevgililer Günü hediyesi almadın. Almasan iyi edersin." Evet, Sevgililer Günü'nden hâlâ resmen nefret ediyoruz.

"Hayır, kutlamadım. Sevgililer Günü'nü kutlamıyoruz, değil mi?" Ona göz kırpyorum. Bana şüpheli bir bakış atıyor ama sonra dikdörtgen kutuyu benden alıyor. Lizzie kapağı kaldırıyor ve kâğıt parçalarını çıkarıyor.

"Sally'nin pillerinin her zaman dolu olduğundan emin olacağıma söz veriyorum," diye ilk kartı okuyor. "Seni tüm iş girişimlerinde destekleyeceğime söz veriyorum. Seninle asla Sevgililer Günü kutlamayacağıma söz veriyorum." Elindeki kartlardan başını kaldırıp baktı. "Coop, bu ne?"

"Bunlar sana verdiğim sözler ve hepsini tutacağım. Kutuda birkaç boş kâğıt parçası da var, böylece söz vermemi istediğin başka şeyler de yazabilirsin. Ancak karşılığında sen de bana bir söz verersen hepsini tutacağım."

"Hangisi?"

"Karım olman için." Avucumun içinde sakladığım yüzüğü uzattım.

"Ne... Ne?" diye kekeliyor.

"Lizzie, sen benim en iyi arkadaşımsın ama aynı zamanda hayatımın aşkıydın. Sensiz bir gün bile geçirmek istemiyorum. Lütfen benimle evlenir misin?"

Bir saniye bana baktı.

"Ve asla Sevgililer Günü'nü kutlamak zorunda kalmayacak mıyız?" diye soruyor. "Asla."

"O zaman evet," diyerek yüzünde bir gülümseme beliriyor. Onu kollarıma çektim ve yüzüğü parmağına geçirdim. Ve böylece beni gezegendeki en mutlu adam yaptı.

N Coop ve Lizzie'ye veda etmeye hazır değil misiniz? [*Bir Kedi Kadının Doğal Olmayan Yaşam Alanına*](#) dalın ve Ben'in görevine katılın. Kedi Kadın'ını cezbediyor. Mırıl mırıl baştan çıkarıcı bir okuma!

Teşekkür ederim.

Sevgililer Günü İsyanı'nı okumaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz. Lütfen [Amazon](#) ve [Goodreads](#)'te yorum bırakmak için bir dakikanızı ayırın! Kısa bir iki cümle bile yardımcı olur.

İLETİŞİMDE KALIN

Yeni çıkan hiçbir kitabı kaçırmayın: Ücretsiz içeriklerden, yeni çıkan kitaplardan, kapak tanıtımlarından, satışlardan ve daha fazlasından ilk siz haberdar olmak için bültenime kaydolun:

www.daniebooks.com/sign-up

Ayrıca, benim gibi düşünen diğer okuyucularla tanışabileceğiniz, bazı özel hediyeler kazanabileceğiniz ve kitap dünyamda olup biten her şeyden haberdar olabileceğiniz yeni okuyucu Facebook grubuna da katılabilirsiniz. Önümüzdeki birkaç gün içinde üç büyük duyurum olacak

ve onları kaçırmak istemezsiniz!

Facebook grubuna buradan katılabilirsiniz: <https://bit.ly/3Cn5PQJ>

fowBSSn eha&se of es&

Bu bağımsız yazarların eserlerinin yer aldığı **The Fourteen Shades of Red** sınırlı koleksiyonundaki diğer romanlara göz atın:

Maia Terry'den *Nine of Hearts*
Bella Leigh Michaels'tan *Sahte Evlilik Tarihi* Eliza
Anne'den *Sıra Dışı Aşk* Dani Elias'tan
Sevgililer Günü İsyanı
Amanda Bentley'den *Karşı Konulmaz*
İntikam
Elliot Ason tarafından yazılan *Ruffled*
Feathers
Sen Benim Olduğunda Yazan Luna
Knight *Bu Pointe Değil* Yazan Kelsey
Woods *Kalpler ve Parlıtlar* Yazan
K.M. Gillis *Aşk Tanrısını Bozmak*
Yazan Effie Campbell
Aşk İksiri No. 69 yazan Valerie Pepper
Onu Çılgına Çeviren: J.L. Quick
Irene Bahrd'dan *ForNever Mine* ve
Lexi Gray'den *Devil's Sweetheart*

benim adım &an @ s4cae

Fellside Dağ Kurtarma

Fellside Dağ Kurtarma Ekibi'ndeki adamlarla tanışmak ister misiniz? Seriyi şimdi alın:

Benimle Şarkı

Söyle Çiçek Aç

Benimle Benimle

Benimle Benimle

Benimle BinBoya

Benimle Tırman

Oku Benimle Et

İnşa Sar

Kedi Kadınlar Dünyayı Yönetiyor

Şu "Kedi Kadın" efsanelerini biliyor musunuz? Unutun onları! Bu kadınlar çok daha fazlasıdır. Onlar sadece kediler için deli - yüzeyin altında çok daha fazlası var. Şunu hayal edin: romantizm, komedi ve biraz da sapkınlık. Bu kitaplar mı? Kedisever olmanın ne demek olduğunu yeniden tanımlayan kırklı yaşlardaki kadınların aşk hayatlarında bir rollercoaster yolculuğu gibi!

Bir Kedi Doğal Olmayan Yaşam Alanı

Kadının Bir Kedi Kadının Alışılmadık

Yolculuğu

Greenview Malikanesi

Masalları Fellside'a geri

döndük!

Greenview Manor Hotel'in çalışanları ve misafirleriyle tanışmaya hazır olun. Yoğun duygularla ve sizi koltuğunuzun ucunda tutmaya yetecek kadar gerilimle dolu bu beş romanda kayıp aşkları, yeni tutkuları ve gizli romantizmleri keşfedin.

Vahşi Aile

Koruma, Bağlılık ve Söylenmemiş Sırlarla Dolu Küçük Bir Kasaba Hikayesi

Çekici Macera

Risk Alma ve Keşfedilmemiş Arzuların Küçük Bir Kasaba Hikayesi

Zorlu Kucaklaşma

Tutku, İnanç ve İkinci Şanslar Üzerine Küçük Bir Kasaba Hikayesi

Ayrıntılar yakında

Wistful Whispers

Küçük Bir Kasabada Adalet, Güven ve Dile Getirilmeyen Ayartmalar

Ayrıntılar yakında

Büyüleyici Ruh

Dostluk, Özlem ve Sonsuz Aşk Üzerine Küçük Bir Kasaba Hikayesi

Ayrıntılar yakında

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.